

Gál Ferenc

Járóföld

Ezek a meghívások leleményes
mesélővé tesznek. Legutóbb is
láttattam a szirupontó fákat
tömörülni, le a sótlan vízíg.
Két vagy három alakot az orrban,
ahogy más és más irányba néznek,
míg a bárka nesztelenül siklik.
Nem maradtam adósuk a döccenéssel,
ahogy mindez cirkuszkocsi oldalára
festve mozdult. Kóhajításnyira a háztól,
hová előző nap utánfutón érkeztem,
a szülők baljós előjelnek vették.
Kakast vágtak, én meg visszavonultam,
hogy rendbe szedjem magam,
a roló csapkodását hallgatva
a saját szobámból, egy öntörvényű
eseménysor végén.

*

Mögéd nézek, de hozzád beszélek.
Jól bevált gyakorlat ez panellakásban,
ajtó félfájának dőlve. Beszámolva,
hogy az ülésemen talált újságokat
átlapoztam, a cirkuszi pártok
a körúton doboltak. A magasvasútról
beláttam az ágyazókhoz, majd róluk
is mesélek. Szemléltetve, hogyan
is kell horgáspózban várakozni:
a húsdarab puhuljon, a tömbház
pislogása ködbe burkolózzon.
Elsikkadjon, hogy a bűvész,
mintha csupán galambjához szólna,
mit beszélt a szívben izzó drótról,
vagy ez még szóba kerüljön.